

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 22C/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417202287
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Zuzan
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6417202287.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Zuzan, v právnej veci žalobkyne: S. D., K.. X.XX.XXXX, O. O. W. XXX, XXX XX O. Š., v konaní právne zastúpená advokátkou JUDr. Luciou Sklenárovou, so sídlom ul. SNP 94, Žiar nad Hronom, proti žalovaným: X/ L. C., K.. XX.X.XXX, O. V.Y. XXX/X, XXX XX O. Š., X/ H. F., K.. X.X.XXXX, O. V.K. XXX/X, XXX XX O. Š., o určenie, že darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena je právne neúčinná, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobkyne proti žalovanému v1/ rade z a m i e t a .

II. Súd u r č u j e , že darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena uzavretá dňa 7.5.2014 medzi žalovaným v 1/ rade ako darcom a súčasne oprávneným z vecného bremena a žalovanou v 2/ rade ako obdarovanou a súčasne povinnou z vecného bremena, ktorou bolo prevedené vlastnícke právo k nehnuteľnostiam:

- vedeným na LV č. XXXX pre k. ú. O. Š. - bytu č. X K. X. poschodí bytového domu č. s. XXX v O. Š. na ul. V., vchod č. X, v celosti a k nemu patriaci podiel na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve domu vo výške 8380/40720 a nebytového priestoru č. X-X na prízemí bytového domu č. s. XXX v O. Š. na ul. V., vchod č. X, v celosti a k nemu patriaci podiel na spoločných častiach, zariadeniach, príslušenstve domu vo výške 1800/40720,

- vedeným na LV č. XXXX pre k. ú. Š.I. O. - stavby č. s. XX na CKN parc. č. XXXX a EKN parc. č. XXXX/ XX TTP o výmere 30 m², v celosti,
a ktorou bolo zriadené vecné bremeno doživotného bezplatného užívania uvedených nehnuteľností, podľa ktorých bol povolený vklad do katastra nehnuteľností v konaní pod číslom V 369/2014, sú voči žalobkyni právne neúčinné.

III. Žalobkyňa m á p r á v o na náhradu trov konania proti žalovanej v 2/ rade v rozsahu 100 %.

IV. Žalovanému v 1/ rade súd náhradu trov konania proti žalobkyni n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Konanie v danej veci začalo dňa 28.8.2014, teda za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (OSP). Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorým bol v zmysle zrušovacieho ustanovenia § 473 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. OSP. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil (§ 220 ods. 2 prvá veta Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“).

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 28.8.2014 domáhala určenia, že darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena uzavretá dňa 7.5.2014 medzi žalovaným v 1/ rade ako darcom a súčasne oprávneným z vecného bremena a žalovanou v 2/ rade ako obdarovanou a súčasne povinnou z vecného bremena, ktorou bolo prevedené vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX pre k.ú. O. Š.l. ako byt č. X K. X. poschodí bytového domu č.s. XXX v O. Š. na ul. V., vchod č. X v celosti a k nemu patriaci podiel na spoločných častiach, zariadeniach, príslušenstve domu vo výške 8380/40720 a nebytový priestor č. X-X na prízemí bytového domu č.s. XXX B. O. Š. na ul. V., vchod č. X v celosti a k nemu patriaci podiel na spoločných častiach, zariadeniach, príslušenstve domu vo výške 1800/40720, k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX pre k.ú. Š. O. ako stavba č.s. XX na CKN parc. č. XXXX a EKN parc. č. XXXX/XX TTP vo výmere 30 m² v celosti, ako aj k zriadeniu vecného bremena doživotného bezplatného užívania uvedených nehnuteľností, podľa ktorých bol povolený vklad do katastra nehnuteľností v konaní V 369/2014, sú voči žalobkyňi právne neúčinné.

2. Žalobkyňa použila nasledujúce prostriedky procesného útoku:

2.1. Uviedla, že v čase podania žaloby bola maloletou dcérou žalovaného v 1/rade, ktorý má voči nej vyživovaciu povinnosť. Túto prestal v apríli 2014 dobrovoľne plniť a dňa 7.5.2014 uzavrel darovaciu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena, zapísanú do katastra nehnuteľností pod V 369/2014. Touto zmluvou previedol nehnuteľnosti k.ú. O. Š. na LV č.XXXX (byt, garáž a podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu, aj na pozemku) a k.ú. Štiavnické Bane na LV č. XXXX (rekreačná chata a pozemok) do vlastníctva svojej družky, žalovanej v 2/rade a pre neho zriadili vecné bremeno doživotného bezplatného užívania predmetných nehnuteľností. Žalovaný v 1/rade žiadny iný hodnotný majetok nemá, okrem invalidného dôchodku nemá iný príjem a preto jeho konanie žalobkyňa považuje za účelové, v úmysle vyhnúť sa plneniu vyživovacej povinnosti. V konaniach 8P/437/05 a 9P/11/2012 totiž súd zvyšoval výživné práve s poukazom na uvedený nehnuteľný majetok žalovaného v 1/rade. Po prevode vlastníctva podal žalovaný v 1/rade návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti, o ktorom súd koná pod č. 12C/90/2014 a takisto návrh na zníženie výživného, o ktorom súd koná pod č. 19C/126/2014, kde vylúčil konanie voči maloletej žalobkyňi na samostatné konanie.

2.2. Ako dôkazy žalobkyňa predložila listy vlastníctva č.XXXX a č. XXXX k.ú. O. Š., označila ako dôkaz spisy tunajšieho súdu sp. zn. 8P/437/05 a 9P/11/2012 a zmluvu V 369/2014 navrhla vyžiadať z Okresného úradu, katastrálny odbor.

2.3. Ďalej žalobu odôvodnila tým, že uvedených skutočností je zrejмый nepochybный úmysel žalovaného v 1/rade obísť zákon o rodine, najmä § 62 a § 75 ods.l. Účelovosť konania žalovaného v 1/rade potvrdzuje aj ďalší rozpor v jeho správaní. Na jednej strane tvrdil v konaní 8P/437/05, že rekreačnú chatu nemôže vzhľadom na svoj zdravotný stav užívať a na druhej strane dal zriadiť vecné bremeno doživotného užívania. Teda naďalej chce brať úžitky z majetku, čo je vlastne zmyslom a účelom jeho vlastníctva. Respektíve chce znemožniť prípadný nútený predaj v exekučnom konaní, lebo s takýmto vecným bremenom je vec prakticky nepredajná. V tejto súvislosti poukázala na začaté exekučné konanie pre pohľadávku žalobkyne voči žalovanému v 1/rade pod č.EX 471/2014, ktoré len zdôrazňuje naliehavý právny záujem žalobkyne na určení neplatnosti predmetných zmlúv. Predložila ako dôkaz upovedomenie o začatí exekúcie.

2.4. Pokiaľ ide o žalovanú v 2/rade, žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že žije so žalovaným v 1/rade v spoločnej domácnosti dlhodobo ako jeho družka. Ide teda o osobu blízku, ktorá vie o jeho vyživovacej povinnosti voči žalobkyňi. Túto skutočnosť potvrdil aj v konaní 9P/11/2012. Preto ani ona nemôže byť považovaná za dobromyseľnú.

2.5. Navrhla posúdiť darovaciu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena aj v zmysle ustanovení §42a a §42b občianskeho zákonníka o odporovateľnosti právnomu úkonu. Žalobkyňa je vo vzťahu k žalovanému v 1/rade veriteľkou a naopak on je dlžníkom, kde dlhom je nezaplatené výživné, pričom ide o opakujúce sa plnenie. Predmetné zmluvy sú právnymi úkonmi dlžníka, ktoré ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Ide o úmyselné konanie a navyše medzi dlžníkom a osobou jemu blízku v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka, lebo žalovaná v 2/rade je družkou žalovaného v 1/rade. Jeho úmysel jej musel byť známy. Z predmetných zmlúv majú prospech obe zmluvné strany, teda obaja žalovaní. Jeden ako nadobúdateľ vlastníctva a druhý ako nadobúdateľ oprávnenia z vecného bremena.

3. Žalovaný 1/ sa k podanej žalobe vyjadril písomne dňa 17.7.2017 (doručené súdu dňa 26.7.2017), pričom žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Použil nasledujúce prostriedky procesnej obrany:

3.1. Uviedol, že P. H. F.Á. je osoba, s ktorou žije v spoločnej domácnosti už 4 roky, avšak nie ako druh a družka, ale žalovaná 2/ je jeho osobná asistentka, s ktorou však zdieľa náklady na chod domácnosti. P. F. sa o neho stará, nakoľko žiadna iná osoba, napriek skutočnosti, že v určitých veciach potrebuje asistenciu tretej osoby, pretože je zrakovo postihnutý, a moje deti o tomto mojom stave vedia (ako je zrejmé z podanej žaloby), žiadne z nich neprejavilo ochotu, snahu ani záujem mu s čímkoľvek pomôcť.

3.2. Ďalej poukázal na to, že z dôvodu nevyhnutnosti opráv a rekonštrukcií v byte a chate s vyššími investíciami a žalovaný 1/ nemá dostatočný príjem, žalovaná 2/ zo svojich celoživotných úspor zmeny a opravy financovala. Deti žalovaného 1/ ani ich matka neboli ochotné na nevyhnutné práce prispieť a z dôvodu, že po určení výšky výživného nebol schopný platiť ani úhrady za byt v plnej výške, previedol po dohode na p. F. byt aj chatu. Keďže mal potrebu bývania, zriadili na nehnuteľnosti aj vecné bremeno užívania v prospech jeho osoby. Účelom tohto prevodu nebolo vyhýbanie sa plneniu jeho povinností, ale to, že nebol schopný získať pôžičku, jeho deti sa o neho zaujímajú len v prípade, že žiadajú výživné. Uviedol, že p. F. prevzala o neho starostlivosť a zafinancovala mu dôstojné bývanie a dôstojný život a vďaka nej sa neocitol na ulici ako bezdomovec.

3.3. K plneniu vyživovacej povinnosti uviedol, že nie je pravdou, že nemá záujem dobrovoľne plniť výživné ale výživné vo výške, ako mu bolo určené, nie je schopný z invalidného dôchodku splácať. Na živobytie mu podľa jeho slov zostáva cca 100,- eur mesačne, pričom náklady na bývanie plne hradí p. F., vrátane jeho stravy a niektorých zdravotníckych pomôcok. Keďže bol proti žalovanému 1/ podaný návrh na exekúciu ohľadne výživného, z dôchodku sú mu vykonávané zrážky, narastajú náklady na exekútora a on nevie ovplyvniť plnenie dlžných súm, ako uviedol vyššie.

3.4. Na záver uviedol, že obe dcéry sú v súčasnosti plnoleté, splňajú podmienky na poberanie výživného, len kým študujú, obe končia školu tento rok, t.j. jeho dlh môže narastať, len kým študujú. Z dôchodku sa dlžná suma spláca, príjem je pravidelný, preto nevidí dôvod, aby súd určoval neúčinnosť zmluvy.

3.5. Čo sa týka uzatvárania darovacej zmluvy, žalovaný 1/ uviedol, že bola uzatvorená na základe jeho predchádzajúcej žiadosti a bola zachovaná aj forma uzavretia tohto právneho úkonu. forma.

4. Žalovaná 2/ sa k podanej žalobe vyjadrila písomne dňa 17.7.2017 (doručené súdu dňa 26.7.2017), pričom žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Použila nasledujúce prostriedky procesnej obrany:

4.1. Uviedla, že o L.Y. C. sa stará už približne desať rokov, žije s ním v spoločnej domácnosti, avšak nie ako druh a družka, ale ako jeho osobná asistentka. P. C. prispieva v rámci svojich možností na chod domácnosti, avšak väčšinu jeho nákladov na živobytie hradím žalovaná 2/, pretože jeho deti oňho neprejavujú vôbec žiaden záujem.

4.2. V byte, v ktorom žijú bolo nevyhnutné vykonať úpravy poškodení, ktoré sťažovali až znemožňovali obývanie bytu. Išlo o väčšiu investíciu, pričom deti p. C. neprejavili žiaden záujem o zdieľanie nákladov. Do opravy bytu žalovaná 2/ vložila všetky svoje úspory, a z toho dôvodu p. C. byt a chatu previedol na ňu. Keďže nemal kde bývať, dohodli sa, že zostanú žiť v jednej domácnosti aj preto, že on nemá prostriedky, aby mohol žiť sám, príjem mu nepokryje náklady na živobytie, a tiež v určitých situáciách, najmä, keď nie je dobrá viditeľnosť, potrebuje asistenciu tretej osoby.

4.3. P. C. platí výživné na dcéru cez exekúciu dôchodku, pretože výživné bolo stanovené vo výške, ktorá je absurdne vysoká vzhľadom na jeho možnosti a príjem.

4.4. Ďalej poukázala na to, že darovaciu zmluvu uzatvorili pred notárkou na podnet p. C., ktorý jej s písanie vybavil sám, bez nátlaku a iba chvíľu pred jej spísaním jej oznámil svoj zámer.

4.5. Na pojednávaní dňa 16.6.2018 uviedla, že žije v spoločnej domácnosti so žalovaným 1/ štyri roky. Vedela o tom, že žalovaný 1/ má vyživovaciu povinnosť k žalobkyni a jej sestre a vedela aj o výške tohto výživného.

5. Z LV č. XXXX k.ú. O. Š. vyplýva, že byt č. X vo vchode č. X na druhom poschodí bytového domu postaveného na parc. č. XXXX so súpisným č. XXX a garáž č. X vlastní žalovaná 2/ pod B 4 v celosti spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 1800/40720. Ako titul nadobudnutia je uvedená darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena č. N 183/2014 zo dňa 7.5.2014, V 369/12014.

6. Z LV č. XXXX k.ú. Š. O. vyplýva, že Budovu pre šport a rekreačné účely (pozn. súdu : chatu) vlastní pod B 1 žalovaná 2/ v celosti. Ako titul nadobudnutia je uvedená darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena č. N 183/2014 zo dňa 7.5.2014, V 369/12014.

7. Z listinného dôkazu - upovedomenie o začatí exekúcie exekútora JUDr. Ing. Miroslava Pallera sp. zn. EX 471/2014 - 5 zo dňa 22.7.2014 vyplýva, že oprávnená mal. S. D. - žalobkyňa má pohľadávku na výživnom voči povinnému žalovanému 1/. Z vyčíslenia tejto pohľadávky vyplýva, že dlh na výživnom do júna 2017 je vo výške 3909,02 eur na oprávnené - dve dcéry žalovaného 1/ spolu a neuhradené trovy exekúcie sú 833,94 eur.

8. Z oznámenia Soc. poisťovne o vykonávaní zrážok z dôchodku zo dňa 1.12.2017 vyplýva, že žalovanému 1/ sú vykonávané zrážky z dôchodku vo výške 108,94 eur mesačne, pričom suma dôchodku po odpočítaní zrážok je 138,26 eur mesačne.

Ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkaz na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 220 ods. 2 druhá veta CSP).

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listín predložených žalobkyňou, výsluchom žalobkyne a žalovaných a zistil skutkový stav ako je uvedené v bodoch 1. - 8. odôvodnenia.

10. Na daný skutkový stav súd aplikoval najmä tieto ustanovenia právnych predpisov:

10.1. Podľa § 42a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

10.2. Podľa 42b ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

11. Účelom odporovateľnosti ako inštitútu občianskeho práva je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok (veci, práva a pohľadávky) na úkor veriteľov. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe, ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo.

12. Predmetom odporovateľnosti sú právne úkony. Keďže zákon neobmedzuje okruh právnych úkonov (nieť žiadneho taxatívneho vymedzenia), treba uviesť, že môže ísť o dvojstranné, jednostranné, odplatné, bezodplatné a iné právne úkony. Podstatné je, že ide o taký právny úkon, ktorým sa zhoršuje možnosť veriteľa na uspokojenie jeho pohľadávky. Nemusia to byť úkony, ktorými dochádza k scudzeniu majetku dlžníka. Stačí, že ide o také úkony, ktoré znižujú majetkovú podstatu dlžníka na úkor veriteľa. Medzi také úkony možno zaradiť kúpnu zmluvu, darovaciu zmluvu, výmennú zmluvu, prevzatie dlhu, postúpenie pohľadávky, odmietnutie dedičstva, odmietnutie daru, odpustenie dlhu, úmyselné nevyháňanie dlhu spôsobujúce premlčanie nároku, prevzatie nevýhodného ručiteľského záväzku, použitie časti majetku na vklad do základného imania obchodnej spoločnosti, a pod. Z tohto výpočtu je vylúčený závet ako jednostranný právny úkon mortis causa, čo súvisí s univerzálnou sukcesiou.

13. Odporovať možno len úkonom dlžníka. Len dlžník totiž môže ukrátiť nároky veriteľa. Ak iná osoba než dlžník urobí úkon, ktorým by sa ukrátili práva veriteľa, nemá to za následok vznik odporovateľnosti. Dlžníkov právny úkon musí ukracovať uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Vymáhateľnou je pohľadávka, ktorá má už kvalitu judikovaného práva v zmysle Civilného sporového poriadku, alebo

je vykonateľná podľa iných procesných predpisov [zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok)], prípadne bola už prihlásená do konkurzného konania.

14. Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky predpokladá také skrátenie (zmenšenie) majetku, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky v celom rozsahu alebo aspoň sčasti. Z toho vyplýva, že ten, kto odporuje, musí dokazovať kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka. Nestačí, že sa majetok dlžníka zmenšil, musí sa preukázať, že sa zmenšil do takej miery, že to ohrozilo aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku.

15. Ďalšími predpokladmi odporovateľnosti sú:

a) k právnomu úkonu, ktorému sa má odporovať, došlo v posledných troch rokoch. Uvedená lehota sa počíta späť od urobenia úkonu, ktorým sa odporuje; ak je napádaný právny úkon urobený neskôr, nemožno mu už odporovať. Inak povedané, nárok na odporovanie zaniká uplynutím trojročnej lehoty, ktorá začína plynúť od urobenia právneho úkonu (od jeho vzniku). Na uplynutie lehoty troch rokov súd prihliada z úradnej povinnosti, pretože nárok na odporovanie zaniká, nepremičuje sa. Ide o prepadnú (prekluzívnu) lehotu;

b) právny úkon bol urobený s úmyslom ukrátiť veriteľa, ak tento úmysel bol druhej strane známy. Druhou stranou môže byť ktokoľvek, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech (napr. dlžník, ktorému sa odpustil dlh, dedič, ktorý získal dedičstvo po jeho odmietnutí dlžníkom, a pod.).

c) úmysel ukrátiť veriteľa sa predpokladá pri právnych úkonoch, ktorými boli veritelia dlžníka ukrátení a ku ktorým došlo medzi dlžníkom a blízkymi osobami, alebo ktoré dlžník urobil v prospech týchto osôb. Táto vyvrátená právna domnienka uľahčuje právnu pozíciu veriteľa, hoci aj tu existuje zákonná výnimka. Uvedené neplatí, ak druhá strana (blízka osoba) dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla rozpoznať.

16. Základným pojmovým znakom odporovateľnosti je to, že o tejto tzv. relatívnej neúčinnosti právneho úkonu musí rozhodnúť súd v občianskoprávnom konaní. Odporovateľnosť preto možno uplatniť len žalobou alebo vzájomnou žalobou. K vysloveniu neúčinnosti môže dôjsť iba súdnym výrokom. Nemožno ju riešiť ako predbežnú otázku iba v odôvodnení súdneho rozhodnutia.

17. Aktívna legitímácia v konaní o neúčinnosť právneho úkonu prislúcha ktorémukoľvek veriteľovi, ktorý bol ukrátený napadnutým právnym úkonom, za predpokladu, že má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku.

18. Preskúmanie vecnej legitímácie, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna sporová strana nenamieta (napríklad odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29. 06. 2010). Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že žalovaný je nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje.

19. Po vykonanom dokazovaní súd konštatuje, že žalobkyňa preto, že má proti žalovanému 1/ judikovanú pohľadávku rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 9P/11/2012 zo dňa 21.2.2012, ktorá je vymáhateľná a na jej vymoženie je vedené exekučné konanie exekútorickým úradom súdneho exekútora JUDr. Ing. Miroslava Pallera pod spzn. EX 471/2014 je aktívne legitimovaná v spore.

20. Pasívnu legitímáciu v konaní, predmetom ktorého je odporovateľný právny úkon, má ten, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech (§ 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka).

21. Pretože žaloba na určenie odporovateľnosti právneho úkonu bola podaná dňa 28.8.2014 a právny úkon bol urobený dňa 7.5.2014 žalobkyňa odporovala právny úkon v zákonnej lehote.

22. Súd s poukazom na citované ustanovenie § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka konštatuje, že žalovaný 1/ nie je v spore pasívne vecne legitimovaná osobou, preto súd žalobu voči nemu zamietol.

23. Ďalej sa súd zaoberal dôvodnosťou podanej žaloby proti žalovanej 2/.

23.1. Nesporné v konaní bolo, že žalovaný 1/ daroval nehnuteľnosti svojej opatrovateľke - žalovanej 2/. Vyplyva to aj z predloženého dôkazu - a to výpisu z listu vlastníctva č. XXXX k.ú. O. Š. a č. XXXX v k.ú. Š. O.. Takisto nesporné bolo, že žalovaný 1/ má voči žalobkyni judikovaný záväzok vo forme výživného. Ide o výživné bežné, určené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 9P 11/2012 vo výške 70,- eur mesačne a výživné zameškané. Žalovaný 1/ má záväzok aj voči sestre žalobkyni z rovnakého titulu. Z oznámenia exekútora JUDr. Pallera zo dňa 28.6.2017 vyplýva, že táto pohľadávka žalobkyne a jej sestry predstavuje celkovo sumu 3909,02 Eur ako dlh na výživnom + bežné výživné vo výške 170,- eur od 1.7.2017 do budúca pre obe oprávnené spolu. Za nesporné súd považuje aj to, že žalovanému 1/ sú vykonávané zrážky z dôchodku v sume 108,94 eur mesačne na vyplatenie výživného pre jeho deti. Vyživovacia povinnosť žalovaného 1/ bola určená rozhodnutím súdu sp. zn. 9P/11/2012 dňa 21.2.2012. Následne dňa 7.5.2014 žalovaný 1/ previedol svoj jediný majetok na žalovanú 2/.

23.2. Žalovaná 2/ v konaní nepopierala, že o jeho záväzku uhrádzať výživné vedela, dokonca vedela aj o jeho výške, keďže vypisovala žalovanému 1/ šeky na jeho úhradu. Žalovaná 2/ nepopierala, že so žalovaným 1/ žije v spoločnej domácnosti, avšak obaja zhodne odmietali tvrdenia žalobkyne, že by boli druh a družka. Pomer osoby blízkej žalovanej 2/ k žalovanému 1/ teda nebol v konaní preukázaný. Súd však považuje za preukázaný ďalší predpoklad úspešnej odporovateľnosti právneho úkonu a to, že úmysel žalovaného 1/ ukrátiť svojho veriteľa bol osobe, ktorá má z tohto právneho úkonu prospech, čiže žalovanej 2/ známy. Žalovaná 2/ neprodukovala dôkazy ani tvrdenia na vyvrátenie tejto skutočnosti.

23.3. Súd nemohol vziať do úvahy argumentáciu žalovanej 2/, že predmetné nehnuteľnosti nechcela a že jej ich žalovaný 1/ daroval preto, že sa o neho stará pretože akékoľvek pohnútky a dôvody osoby, ktorá právny úkon urobila sú vo vzťahu k určeniu odporovateľnosti tohto právneho úkonu irelevantné.

24. Pretože všetky zákonné predpoklady úspešného odporovania právneho úkonu boli splnené a žalobkyňa ich v konaní preukázala, súd žalobe vyhovel.

25. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalobkyňa mala v konaní úspech, preto jej súd ich náhradu priznal proti žalovanej 2/ v plnej výške 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. O náhrade trov konania žalovaného 1/ súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný 1/ z dôvodu zamietnutia žaloby bol v konaní v celom rozsahu úspešný. Nakoľko však úspešnému žalovanému 1/ v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 2 CSP, čl. 17 CSP vo výroku IV. náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznal. Súd má za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípov racionálneho zákonodarca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto odvolanie podal.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.